

närens förslag, utan det ifrågasatta stadgandet, derest det pröfvas gagneligt, kan på administrativ väg utfärdas, hemställer Utskottet, att Herr Samuel Johnsons förevarande motion om ändring af 28 § Regeringsformen *icke* må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 April 1875.

Å Utskottets vägnar:

TH. MUNCK af ROSENSCHÖLD.

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 April 1875, kl. 2 e. m.

Konstitutions-Utskottets Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till förändrad lydelse af 22 § Regeringsformen.

Med åberopande deraf, att i lagskipningen sedan lång tid tillbaka visat sig ett vacklande, som vanligen tillskrefves en icke utan fog anmärkt brist på enhet i högsta instansens beslut, men att orsaken till denna brist likväl med orätt lades Högsta Domstolen till last, så länge lagstiftningen, i stället för att understödja lagskipningens naturliga sträfvan efter enhet, motverkade den genom uppställda hinder för Högsta Domstolen att vid den meningskiljaktighet, som vore en oundviklig följd af menckliga lagars ofullkomlig-

het, göra gällande den rättsåsiqt, hvilken omfattades af flertalet bland domstolens ledamöter, har Kongl. Maj:t, då största hindret dervid uppenbarligen vore grundlagens förbud för mer än hälften af Högsta Domstolens sexton ledamöter att på en gång deltaga i pröfningen af något mål, hvilket förbud uteslöte möjligheten icke blott för domstolen att förekomma, det en af ett erkänt fåtal omfattad mening understundom måste i enskilda fall utgå såsom domstolens, utan ock för granskaren af Högsta Domstolens på stridiga rättsuppfattningar grundade beslut att med säkerhet bedöma hvilkendera uppfattningen utgjorde flertalets, till Riksdagen aflåtit ofvanberörda nådiga proposition (N:o 32), i hvilken föreslagits ett sådant tillägg till 22 § Regeringsformen, hvarigenom, med bibehållande af förbudet för Högsta Domstolens ledamöter att efter godtfinnande bestämma sitt domföra antal utöfver hittills stadgad gräns, lagstiftningen förbehölles att genom särskild lag, i den ordning 87 § 1 mom. Regeringsformen utstakade, bestämma vissa fall, då Högsta Domstolens ledamöter borde samfäldt deltaga i pröfningen af dit fullföljda mål.

Denna nådiga proposition har af Riksdagens begge Kamrar blifvit till Konstitutions-Utskottet öfverlemnad; och med afseende å den uppenbara nyttan deraf, att tillfälle öppnas för Högsta Domstolens ledamöter att *samfäldt* utöfva domarekallet i de fall, der sådant för åstadkommande af jemnhet i lagskipningen kan finnas erforderligt, samt enär det icke torde lida tvifvel, att sålunda tillkomna domslut, innefattande uttrycket af de fleste ledamöternes åsiqt om en omtvistad och olika bedömd rättsfråga, skola tillmätas vigt och utöfva ett helsosamt inflytande på lagskipningens allmänna gång, får Utskottet, som icke har något att erinra emot det framställda grundlagsändringsförslaget, alltså vördsamt hemställa,

att, med bifall till Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga proposition, följande förslag till förändrad lydelse af 22 § Regeringsformen måtte antagas att hvila till vidare grundlagsenlig behandling:

Regeringsformen.

§ 22.

(Nuvarande lydelse:)

(Föreslagen lydelse, i hvilken det ifrågasatta tillägget är med kursiv stil utmärkt:)

Uti Högsta Domstolen kunna ringare mål pröfvas och afgöras af fem ledamöter, så ock af fyra, der alla fyra ledamöter, så ock af fyra, der alla fyra

äro om slutet ense. Öfver viktigare äro om slutet ense. Öfver viktigare saker skola minst sju döma. Ej må saker skola minst sju döma. Ej må flere än åtta ledamöter på en gång i flere än åtta ledamöter på en gång i pröfningen af något mål deltaga. pröfningen af något mål deltaga, *der ej för vissa fall annorledes förordnas i den ordning 87 § 1 mom. stadgar.*

Stockholm den 5 April 1875.

Å Utskottets vägnar:

TH. MUNCK af ROSENSCHÖLD.

N:o II.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 April 1875, kl. 2 e. m.

Konstitutions-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af 5 § Regeringsformen.

I afsigt att fästa Riksdagens uppmärksamhet på behofvet af att under en lämplig form i våra grundlagar införa bestämmelser, som tilläte någonting, motsvarande en konselj-president i Konungens konselj, utan att egenkapen af Rådkamarens främste ledamot ovilkorligen skulle vara förknippad med chefskapet för Justitie-departementet, och under erinran derjemte, att hvarje förändring, som bidroge att gifva styrka och sammanhållning åt